

Lidspunkt, at det vilde være Finantsudvalget saa godt som umuligt at tage dem under Forhandling — jeg skal dog ikke derom udtale mig nærmere, men overlade det til Udvalgets ærede Ordfører — men jeg skal kun sige om det her omhandlede Forslag, at det har været undertastet tilstrækkelig Behandling i Finantsudvalget. Mig har det interesseret at se, at just dette ærede Medlem har været den første Folkethingsmand, der har indstillet positivt, at denne Apanage skal ydes og ydes med det samme Beløb, som er foreslaaet af Regjeringen. Og yderligere har det interesseret mig, ogsaa efter den Forhandling, der har været i Udvalget angaaende dette Forslag, at den ærede Forslagsstiller har indbragt et Forslag om et Tillæg til Apanagen til Hans Igl. Høiheb Prins Valdemar.

Vajer: Det er en temmelig kort Bemærkning, jeg ønsker at gjøre. Jeg skal ikke komme ind paa en Forhandling med den høitærede Finantsminister om Opfattelsen af Parlamentarismen, skjøndt jeg ikke tror, at det vilde være vanskeligt at opnaa Enighed derom. Der er visse Grundføringer, som maa siges at staa fast under enhver Regjering, ogsaa under en parlamentarisk Regjering, og det er disse, som jeg sigtede til, hvorimod andre kunne forandre sig efter Tidens Medfør. Den Yttring, som jeg imidlertid ønskede at fremdrage, er den, hvormed den høitærede Finantsminister fastholdt sine tidligere Udtalelser og erklærede sig ligesom i Modstrid med den Finantsminister, som vi havde i 1850. Den nuværende Finantsminister sagde, at der behøvedes dengang ingen særlig Lov og ingen ny Hjemmel. Det var netop derom, at Forhandlingerne dreiede sig saa stærkt, idet den daværende Finantsminister fandt, at der behøvedes en saadan særlig Lov. Jeg skulde være tilbøielig til at give den høitærede nuværende Finantsminister Ret, dersom der ikke dengang havde været fremsat en særlig Lov. Dersom de tidligere Apanager uden Videre vare bevilgede paa Finantsloven, kunde man med god Grund sige, at de hvilede paa kongelig Resolution; men da der nu har været særlige Love, og de have været henvisne til Finantsudvalget for at komme ind paa Finantsloven, og de ere komne til at staa der, kan man med fuldstændig Føje sige, at alle Apanager hvile paa Finantslovens Bestemmelse, om end en Del af dem tidligere hvilede paa særlige Love. Det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgkreds glædede sig over, at jeg havde været det første Medlem — ikke den Første, thi den høitærede Finantsminister har været den Første til at foreslaa Apanagen — der her i Thinget har foreslaaet at bevilge den omtalte Apanage og bevilge den med det Beløb, som af Regjeringen er fastsat. Men jeg skal dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvad det ærede

Medlem ikke synes at have lagt Mærke til, at selve Beløbet er for mig uvæsentligt. Spørgsmaalet desangaaende haaber jeg, at det ærede Finantsudvalg vil tage under Overveielse. Jeg tror nemlig, at det er vigtigt i Tide at overveie det rette Forhold mellem Civillisten og Apanagerne, hvis man da vil gjøre Civillisten til Maalestok, og se hen til, hvormange Apanager der omtrent kan ventes i Fremtiden, for at man kan faae et passende Forhold tilveiebragt, saa at man ikke maafto en 10—20 Aar kommer og siger, at nu maa der vedtages en anden Plan. Jeg tror, at det er rigtigt, at Thinget iide tager dette Spørgsmaal under en foreløbig Overveielse. Men altsaa, jeg har kun villet gjøre det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds opmærksom paa, at Summen 24,000 Kr. maa betragtes som det aldeles Uvæsentlige ved mit Forslag. Det ærede Medlem glædede sig over, at jeg oveniud havde foreslaaet et Tillæg til Apanagen. Der er dog her en Misforitaelse. Jeg har ønsket, at den kongelige Person, hvormed der er Tale, udtrykkelig fik udbetalt Gage for sin Tjeneste i Flaaden, og jeg lægger noget Betydningsfuldt dertil. Jeg tror, at det har sin moraliske Betydning, at den høie kongelige Person, hvormed der er Tale, føler sig foruden som Medlem af Kongehuset tillige som værende i Statens Tjeneste, og at han paa samme Maade som sine Kammerater modtager Vederlag for sin Tjeneste. Dette kan ske ved at bevilge ham Gage. Hvis man saa ikke ønsker, at Statskassen skal lide noget Tab — i Dieblisset er det kun ubetydeligt, men med Tidens Løb vil det blive noget Mere — mener jeg, at man kan fradrage denne Gage paa § 13. Dette er Grunden til at jeg har opstillet Spørgsmaalet paa Finantsloven saaledes, som jeg har gjort det. Jeg skal indstrænke mig til disse Bemærkninger.

Berg: Ja, det vil jo være vanskeligt at imøbegaa det ærede Medlem, der jo ved denne Leilighed er Ordfører for hele Thinget udenfor Finantsudvalget; men jeg vil dog henstille til ham, om han ikke tror, at han i sit sidste Foredrag har stillet Finantsudvalget en aldeles umulig Op-gave.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg): Med Henhyn til de Bemærkninger, der ere fremkomne angaaende Vædringsforslaget om Lærerne, kan jeg i det Hele taget henholde mig til, hvad der fra andre Medlemmers Side er fremkommet til Forsvar derved. Jeg skal dog i Korthed bemærke til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at det neppe er berettiget, naar han som Grund til, at adskillige Lærere have saa lave Lønninger, forudsætter Kommunernes Uvillie, thi det tror jeg bestemt ikke er Tilhælden (Ufbrødselse af Berg). Ja, man kan jo paastaa det, men det lader sig ikke paavise. Jeg tror, at der